

Marek Gedl

Kietrz, woj. opolskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 115-116

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JAROCIN
woj.kaliskie
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne
w Jarocinie

Badania prowadzili: dr Ryszard Grygiel /autor sprawozdania/ i mgr Eugeniusz Czarny. Finansował WKZ w Kaliszu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halszackiego C/D.

Kontynuowano prace wykopaliskowe w zniszczonej części cmentarzyska, położonej w pobliżu nasypu kolejowego. Przebadano obszar 60 m², na którym odkryto dalszych 10 grobów /łącznie po dwóch sezonach liczba ich wynosi 17/. Nowo odkryte groby reprezentują następujące typy pochówków: 6 popielnicowych z obstawą kamienną, 3 jamowe czyste oraz 1 szkieletowy. Wszystkie groby, z wyjątkiem szkieletowego, zalegały bardzo płytko /średnio na głębokości 0,20 m/. W skład ich wyposażenia wchodziły liczne przedmioty żelazne i brązowe oraz ceramiczne, w tym: 2 naszyjniki, 4 bransolety, 1 nagolennik, szpila, haczyk do ryb /wszystkie wymienione przedmioty wykonane są z żelaza/ oraz spiralka z drutu brązowego. W materiale ceramicznym, obok silnie zróżnicowanych form naczyń, wśród których m.in. wystąpiły typy nawiązujące do kultury gawskiej, wystąpił jeden przesłik.

Materiały przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Jarocinie.

Badania będą kontynuowane.

KIETRZ
woj.opolskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof.dr hab. Marek Gedi. Uzupełnienia badań wykopaliskowych prowadzonych od 1956 roku. Finansował Komitet Nauk Historycznych PAN. Cmentarzysko grupy śląskiej kultury łużyckiej z okresu halszackiego C.

W ramach uzupełniających prac badawczych na wielkim cmentarzysku kultury łużyckiej w Kietrze przeprowadzono wykopaliska w części cmentarzyska użytkowanej w okresie halszackim C, na wschodnich peryferiach stanowiska. Badaniami objęto pas dawnego torowiska kolejowego, przecinający część cmentarzyska, nie przebadany w latach 1959-1962. Odkryto 8 grobów ciałopalnych z okresu halszackiego C /nr 3688-3695/. Groby wyposażone były w liczne naczynia gliniane, w tym pojedyncze czały malowane oraz w wyroby brązowe

i żelazne. Na szczególną uwagę zasługuje odkrycie jednego tzw. grobu komorowego, założonego w dużej kolistej jamie, na dnie której rysowały się zarysy czworobocznej komory drewnianej /grób nr 3688/. Grób ten wyposażony był w ponad 20 naczyń glinianych oraz w nóż żelazny i osełkę kamienną.

KOPRZYWNICA
woj.tarnobrzeskie
Stanowisko "Łysa Góra"

patrz
epoka brązu

KORZECZNIK, gm.Kłodawa
woj.konińskie
Stanowisko 14

patrz
paleolit i mezolit

KRUSZWICA
woj.bydgoskie
Stanowiska 2 i 17

patrz
wczesne średniowiecze

KRUSZWICA
woj.bydgoskie
Stanowisko 3

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej
Zakład Archeologii
Wielkopolskiej w Poznaniu

Badania pod kierownictwem prof.dr. Witolda Hensla prowadziła dr Bożena Dzieduszycka. Finansował IHM PAN. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej, osada wczesnośredniowieczna.

Badania wykopaliskowe na stanowisku 3, przylegającym od południa do Góry Zamkowej /stanowisko 2/ miały na celu określenie funkcji i chronologii tego stanowiska, usytuowanego na niewysokim wyniesieniu na półwyspie jeziora Gopła. Niektórzy badacze wskazywali na istnienie tu grodu wczesnośredniowiecznego.

Wykopy usytuowane w trzech punktach stanowiska miały na celu stwierdzenie istnienia umocnień przypuszczalnego grodu. W trakcie badań stwierdzono, że najstarszy poziom osadniczy związany jest z osadnictwem kultury łużyckiej okresu halsztackiego. Z poziomem tym wiążą się dwie jamy zawierające ceramikę i kości. Obiekty owe zalegały na kulminacji niewielkiego wyniesienia, prawdopodobnie utworzonego podczas progresji wód Gopła. Następna faza osadnicza przypada na młodsze fazy wczesnego średniowiecza. Stwierdzono, że w końcu X i początku XI w. liczyć się należy z okresowymi wylewami Gopła. Na skutek tych wylewów odkryty tam obiekt, datowany na schyłek X w. przykryty został warstewkami akumulacyjnymi. Następny poziom osadniczy uchwycony na badanym stanowisku łączyć należy z wiekiem XIII. Wówczas nastąpiła kolejna, tym razem długotrwała faza progresji wód Gopła, co w rezultacie przyniosło sekwencje warstw akumulacyjnych.